

som af den foregaaende Krigsminister er det fremhævet, at der forhandles meget alvorligt om Forandringer i Armeens Organisation, og det kan vistnok ikke siges at være et utidigt Indgreb i den fremtidige Ordning af Armeeforholdene, som man her tilsigter, eller at det er en ny Organisationsplan, som man vil, om jeg saa maa sige, indsmugle i denne Lov; Sligt tænker man ikke paa her; man vil holde dette Spørgsmaal i den fremtidige Armeeor- ganisation aabent. Dersom den nye Or- ganisationsplan, som efter den ærede Krigs- ministers Udtalelse idag ikke kan antages at ville lade vente meget længe paa sig, kan antages at ville blive forelagt Rigsdagen i 1852, og dersom denne Plan gaaer ind paa, at der skal ske en Afskaffning i Børnepligtstiden, saa at der anbringes et større Antal af den hele Udfskrivningsmasse i Linien, eller hvilken anden Benævnelse man nu herfor vil bruge, for derved at gjøre Tjenestetiden saameget kortere og Tjenesten saa meget lettere, saa troer jeg, at vi vilde være i Forlegenhed, om man, efterat have faaet Mandskab for 3 Aar ind i Linien, skulde slippe det for 1853 ud deraf. Jeg troer derfor, at der er god Føle til at tage denne Reservation og saaledes holde Spørgsmaalet aabent; der vil da Intet være til Hinder for efter den nye Plan at lade det Mandskab, som til den Tid findes indført i Linien og Krigs-Reserven, gaae over til For- stærkningen, og jeg troer, at det er bedre, at man holder saadanne Rettelser aabne end strax give Rettelserne, og da om et eller to Aar komme til at trænge til Mandskab. I Genhold til det af mig saaledes Anførte skulde jeg formene, at § 3 paa Grund af de extra- ordinaire Forhold, hvori vi under de sidste Aar have befundet os, meget vel kan forsvares.

Ordføreren: Den høitagtede Krigs- minister har udtalt det Haab, at vi om kort Tid kunde vente, at de extraordinære Foranstalt- ninger i Slesvig vilde kunne ophøre; det er et Haab, der har været mig en stor Glæde at høre udtale, og jeg kan ikke nægte, at Udvalget under Discussionen om denne Sag var langt fra at turde gjøre sig saadanne Forhaabninger. En Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) kan

jeg ikke tiltræde, nemlig den, at vi i vore Cadres skulle have mere end Kræfter nok for at indøve det Mandskab, som agtes indkaldt. Jeg troer tværtimod, at det kun er ved den yderste Anstrengelse af samtlige Befalingsmand, som nu ere i Tjeneste, at noget Saadant vil kunne lade sig udføre. Det er mig f. Ex. be- kjendt, at paa Grund af det store Antal Cadres, som nu havees, er næsten ved enhver Bataillon omtrent en Trediedeel af Underofficers-Num- merne vacante.

En anden Uttring af den ærede Rigsdags- mand, som gik ud paa, at man i Reglen burde kunne indøve Mandskabet i kort Tid, skal jeg ligeledes tillade mig at modstige; jeg troer, at han ved det antydede Exempel sigtede til Wür- temberg, hvor der findes en Armeeororganisation, der rigtignok foreskriver, at enbeel af Mand- skabet indøves i en Tid af 6 Maaneder; men man bør ikke saaledes tage denne ene Bestem- melse ud af sin Sammenhæng med de øvrige; jeg maa bemærke, at ved Siden af dette Mand- skab er der lige saa meget Mandskab, der hol- des i Tjeneste i lige saa lang Tid, som det her hos os er foreskrevet, og tilmed maa det tages i Betragtning, at den württembergske Armee foruden den anførte ordinaire Uddan- nelse har extraordinaire Øvelser af meget be- tydeligt Omfang, som vi ikke hos os kunne regne paa.

Mourier: Der er fra flere Sider frem- sat nogle Bemærkninger om, hvorvidt der fra Justitsministeriet har været tilstrækkelig Føle til at lade den omhandlede Lov udgaae som provisorisk, og man har i den Anledning gjort opmærksom paa, at der maatte skelnes mellem forskellige Classer af de til Sessjonerne hørende Forretninger. Idet jeg iøvrigt skal overlade til den høitærede Justitsminister at imødegaae disse Grindringer, skal jeg kun til- lade mig den ene Bemærkning, at, naar man gaaer ud fra Sessionsvæsenets nu væ- rende Indretning, forekommer det mig, at der for Ministeriet har været gyldig Grund til at bevirke Udgivelsen af den provisoriske Lov. Jeg troer ikke, at det ærede Udvalgs Indvendinger i denne Henseende ere aldeles berettigede. Heller ikke forekommer det mig, at det er lykkedes Udvalget tilstrækkeligen at